

Danmarks Sportsfiskerforbund

Den 18. januar 2006

NOTAT til Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i forbindelse med Danmarks Sportsfiskerforbunds foretræde for udvalget den 25. januar 2006

Danmarks Sportsfiskerforbund har anmodet om foretræde for folketingsudvalget med henblik på at orientere udvalget om resultaterne af forbundets kampagne mod ulovligt garnfiskeri og de politiske konsekvenser, forbundet skal anmode Folketinget om at drage af kampagnens resultater og den underskriftsindsamling, forbundet har iværksat i forbindelse med kampagnen.

Kampagnen har været i gang i 1 år, og de indkomne rapporter afslører – ikke uventet – at omfanget af ulovligt garnfiskeri er stærkt stigende. Der synes endvidere at være en klar sammenhæng mellem en nedprioritering af kontrollen med det rekreative garnfiskeri og stigningen i ulovlighederne.

Det er således på baggrund af dokumentationsmaterialet afgørende og bydende nødvendigt, at der fra politisk hold skrides ind over for disse omfattende ulovligheder. Forbundet har endvidere iværksat en underskriftsindsamling imod det ulovlige garnfiskeri for også på den måde at lægge vægt bag kravene om politisk indgreb over for ulovlighederne.

Forbundet ønsker en indsats over for "tyvfiskeriet" på 2 områder:

Der skal for det første ske en betydelig styrkelse af kontrollen med det rekreative fiskeri. Det forudsætter, at fiskerikontrollen får tilført de nødvendige personaleressourcer til at foretage en effektiv kontrol.

For det andet skal der ske en ganske betydelig skærpelse af sanktionerne for ulovligt fiskeri. De nuværende bødestørrelser er latterligt lave og dermed uden præventiv værdi, men også set i lyset af, at en betydelig del af de ulovlige fangster omsættes på det sorte marked. Desuden skal mulighederne for at konfiskere udstyr udvides til også at omfatte konfiskation af både og andet udstyr, anvendt i forbindelse med det ulovlige fiskeri, kan konfiskeres i lighed med konfiskation af de anvendte garnredskaber.

Til orientering for folketingsudvalget er der i den tid, kampagnen er forløbet, indkommet mere end 500 rapporter fra hele landet om ulovligt garnfiskeri, og mere end 7000 underskrifter er indsamlet til støtte for forbundets krav. Disse underskrifter vil snarest blive overrakt ministeren.

Inden længe færdiggør forbundet en rapport over kampagneforløbet, og den vil – så snart den er færdig – blive fremsendt til folketingsudvalgets medlemmer.

Dele af rapporten vedlægges dette notat som bilag.

Endvidere vedlægges det tekstforlæg, der ligger til grund for underskriftsindsamlingen.

Med venlig hilsen
Danmarks Sportsfiskerforbund

Bilag til Notat vedrørende ulovligt garnfiskeri

Den 15. september 2004 søsatte Danmarks Sportsfiskerforbund hjemmesiden www.ulovlige.net. Hermed blev det for første gang muligt at indberette observationer om ulovligt garnfiskeri langs de danske kyster og i fjordene via Internettet.

Forbundet har med hjemmesiden ønsket at sætte fokus på det alt for omfattende ulovlige garnfiskeri, fordi det i værste fald kan ødelægge det store natur- og fiskeplejearbejde, der udføres i de danske vandløb. Formålet med dette arbejde er at gøre vandløbene så gode, at vore skrøbelige bestande af laks og havørred kan blive selvreproducerende.

Det er en indsats, som danske lystfiskere i høj grad bidrager til med cirka 25 millioner kroner om året samt i titusindvis af frivillige arbejdstimer. Dertil kommer de store samfundsmæssige investeringer i forbedret vandkvalitet og naturgenopretning, der er gennemført i de seneste 15 år, og som andrager flere milliarder kroner.

Det i øvrigt ikke kun Danmarks Sportsfiskerforbund, der opfatter det ulovlige garnfiskeri som et alt for stort problem. Forbundets opfattelse deles således af flere andre natur- og fiskeriorganisationer, - først og fremmest Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening og Dansk Amatørfiskerforening.

Forbundet havde på forhånd en vis fornemmelse af omfanget af det ulovlige garnfiskeri, idet utallige meldinger fra vores medlemsforeninger og Fiskeriinspektoraternes opgørelser mere end indicerede, at der mange steder i landet foregår et nærmest organiseret ulovligt fiskeri.

Fornemmelser er dog ikke tilstrækkelige. Et af formålene med hjemmesiden www.ulovlige.net har således været at synliggøre og dokumentere omfanget af det ulovlige garnfiskeri. Kampagnen mod det ulovlige garnfiskeri har udelukkende været målrettet mod grove brud på fiskerilovgivningen såsom fiskeri i åernes fredningsbælter, placering af nedgarn indenfor den 100 meter garnfri zone og anvendelse af umarkerede redskaber.

Kendetegnende for disse lovbrud er, at de henholdsvis udgør en potentiel trussel mod bestandene af laks og havørred samt kan være til stor gene og fare for den kystnære sejlads og lystfiskere, der vadefisker langs kysterne. Vi har altså ikke fokuseret på mindre lovbrud såsom forkert afmærkning af redskaberne eller brud på afstandsreglerne, idet de normalt ikke udgør en fare for hverken fiskebestandene eller færdslen langs kysterne.

Resultater fra www.ulovlige.net

Der er på godt et år indgået 491 rapporter på www.ulovlige.net vedrørende ulovligt redskabsfiskeri langs de danske kyster og fjorde. Det er vigtigt at bemærke, at det billede, som de næsten 500 rapporter giver af det ulovlige garnfiskeri, ikke nødvendigvis svarer til det reelle omfang.

Ved kyster, hvor der færdes mange lystfiskere – for eksempel ved Isefjorden eller langs den jyske østkyst – er der statistisk størst sandsynlighed for, at et ulovligt redskab vil blive opdaget. Det modsatte er tilfældet i de områder, hvor lystfiskere ikke færdes så hyppigt som for eksempel i Ringkøbing Fjord og Nissum Fjord i Vestjylland. Det stort set totale fravær af rapporter herfra er derfor ikke et udtryk for, at der ikke fiskes ulovligt i disse områder. Tal fra Fiskeriinspektoratet i Esbjerg viser meget tydeligt, at det modsatte er tilfældet.

Men selv i de områder, hvor lystfiskere ofte færdes, er det svært at vurdere, hvor stor en del af ulovlighederne, der er set og indrapporteret til www.ulovlige.net. Det skyldes især to forhold:

Det vigtigste er, at uafmærkede redskaber i fredningsbælter og garn indenfor 100 meter zonen hovedsageligt sættes efter solnedgang og røgtes, før det bliver lyst. Det gør det svært for lystfiskere at observere garnsætning og –røgning, ligesom det stort set er umuligt at opdage de ulovlige redskaber, medmindre man bogstaveligt talt falder over dem.

Den anden årsag til, at det reelle omfang af ulovlighederne med stor sandsynlighed ikke fremgår af www.ulovlige.net, er, at ikke alle danske lystfiskere har haft kendskab til kampagnen. Ulovlighederne, som er registreret via www.ulovlige.net, og som beskrives i det efterfølgende, repræsenterer derfor kun toppen af isbjerget.

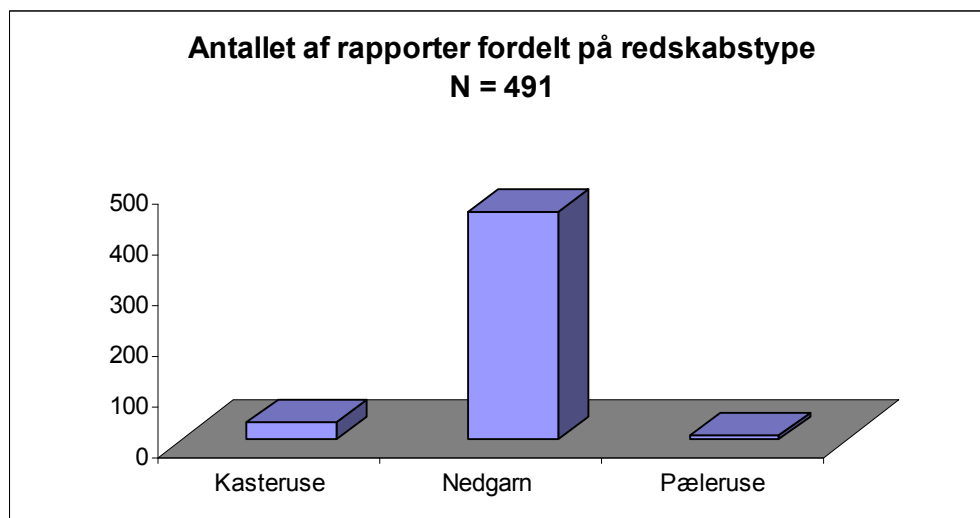
Redskabstyper

Vi havde på forhånd en formodning om, at især anvendes nedgarn ved det ulovlige fiskeri. Observationerne viser, at vi havde ret i den antagelse. Ud af de mange rapporter, drejer de 450 sig om nedgarn, mens kasteruser og pæleruser kun udgør en meget lille brøkdel.

Forklaringen er, at fiskeri med nedgarn kan udføres, så det stort set ikke er muligt at se redskaberne. De kan sættes på bunden, så de ikke kan ses fra land, og de kan markeres med små flåd, som gør det næsten umuligt at opdage dem. Med brug af en GPS'er (satellitstyret positionsmåler) er det oven i købet muligt at sætte redskaberne uden nogen form for markering. Positionen plottes blot ind på GPS'eren, og redskaberne findes på samme måde.

En anden vigtig årsag til, at der hovedsageligt anvendes nedgarn, er, at de fiskearter, som typisk fanges i ruser – især ål og torsk – i dag er i stærk tilbagegang i de danske farvande. Derimod er bestandene af ørred, multe og visse arter af fladfish – som alle primært fanges i nedgarn – stabile eller i fremgang.

En sidste årsag til, at ruser og pæleruser stort set ikke indgår i rapporterne, er, at lovgivningen for brug af disse redskaber ikke er så restriktiv som for nedgarn. Den hyppigst anmeldte lovovertrædelse er således fiskeri indenfor den 100 meter garnfri zone, og den regel gælder udelukkende nedgarn, mens ruser gerne må fiskes helt kystnært. Da mere end 90 % af lovbruddene vedrører nedgarn, vil opgørelserne i det efterfølgende udelukkende dreje sig om denne redskabstype.

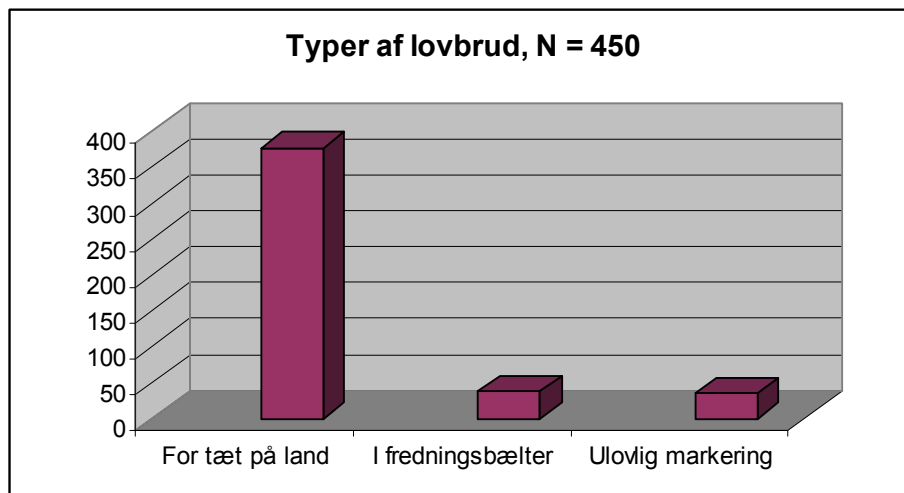

Figur 1. Antallet af rapporter fordelt på tre redskabstyper. Der indgår i alt 491 rapporter.

Typer af lovbrud

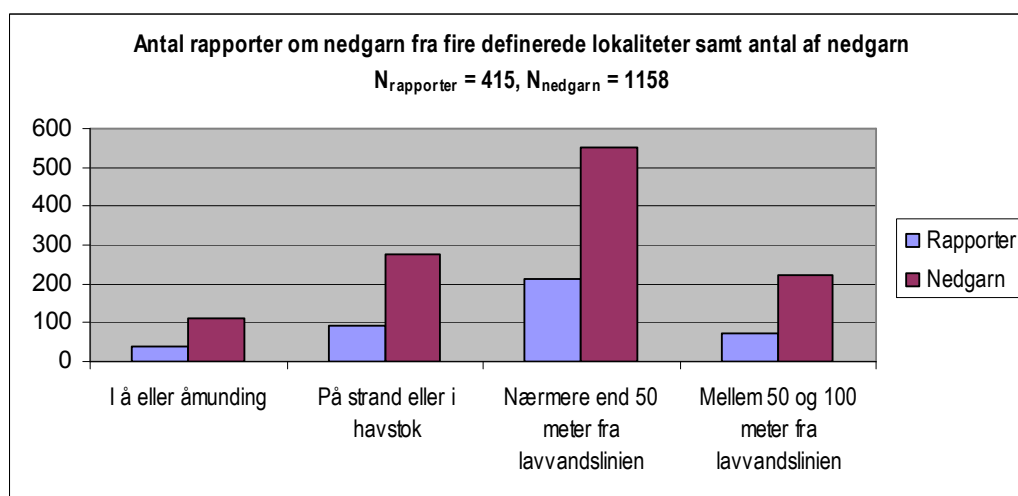
Figur 2 viser, hvordan de 450 rapporter fordeler sig med hensyn til brud på lovgivningen. Langt hovedparten – 377 – drejer sig om nedgarn, der er sat for tæt på land. 38 rapporter er om nedgarn, sat i vandløbenes fredningsbælter, og 35 vedrører mangelfuld markering som det eneste lovbrud.

Figur 2. Antallet af lovbrud fordelt på tre kategorier. Der indgår i alt 450 rapporter. Ulovlig markering er her en fælles betegnelse for redskaber, som ikke er markeret med flag og bøjer.

Særligt udsatte lokaliteter

Figur 3 viser, hvor de ulovlige nedgarn er blevet placeret. 38 rapporter, der repræsenterer i alt 113 nedgarn, er fra åmundingerne. Den slags lovbrud, som helt objektivt kan kategoriseres som det groveste brud på lovgivningen – se under afsnit om årsvariation – udføres stort set altid i ly af mørket og er derfor meget svære at opdage. I stedet for at fokusere på antallet, bør observationerne derfor tages som et markant bevis på, at fiskeri med nedgarn i åernes fredningsbælter er almindeligt forekommende.

Figur 3. Antal af rapporter om ulovlige nedgarn samt antal af nedgarn i henholdsvis åmundinger, direkte fra stranden, fra bølgezonens og 50 meter ud, og fra mellem 50 og 100 meter fra bølgezonens. Der indgår 415 rapporter og 1158 nedgarn

Blandt lystfiskere – og meget sandsynligt også de ulovlige garnfiskere – er det almindeligt kendt, at havørrederne i løbet af døgnet svømmer ind på det helt lave vand tæt ved kysten i deres jagt på fødeemner. Derfor er det attraktivt at sætte garnene helt ind mod kysten. I deres jagt på især havørreder har ulovlige garnfiskere 91 gange sat i alt 274 nedgarn helt oppe fra strandkanten,

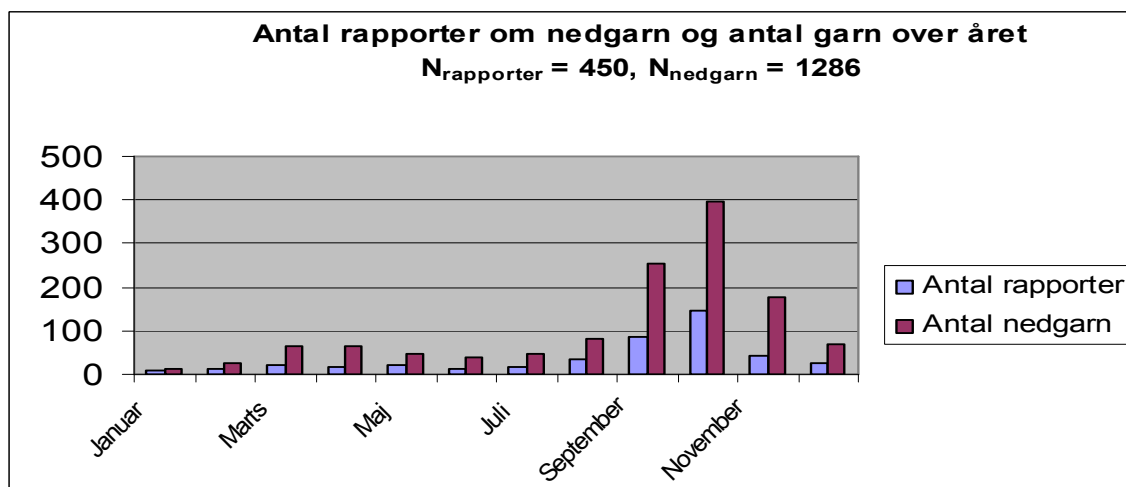

mens der er indrapporteret om 211 garnsætninger med i alt 550 nedgarn fra bølgezonen og 50 meter ud.

Nedgarn skal i henhold til lovgivningen stå mindst 100 meter fra lavvandslinien, så de 75 rapporter, der repræsenterer 221 nedgarn, som befinder sig mellem 50 og 100 meter fra kysten, er også brud på loven. Alle nedgarn, der befinder sig i åmundinger og indtil 100 meter fra land, fisker især efter én art: havørreden. Ud af de 450 rapporter om ulovligt fiskeri med nedgarn kan det derfor umiddelbart konkluderes, at de 415 af lovbruddene – det svarer til cirka 92 % – primært er rettet imod denne art.

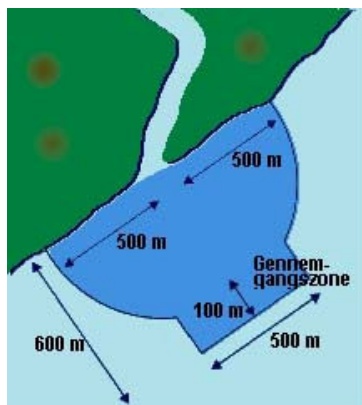
Årsvariation

Muligheden for at udøve garnfiskeri langs kysterne er præget af flere faktorer. Vind og vejr kan gøre det umuligt at sejle langs kysterne, drivende tang og ålegræs kan fylde redskaberne og ødelægge fiskeriet, og der er også sæsonmæssige variationer med hensyn til, hvornår fiskene befinder sig kystnært. Derfor er det ikke overraskende, at der er store svingninger over året i frekvensen af rapporter om ulovligt fiskeri med nedgarn, som det ses i figur 4.

Figur 4. Antallet af rapporter vedrørende ulovlige nedgarn og antal garn fordelt over året. Der indgår 450 rapporter og 1286 nedgarn.

To andre forhold gør sig ligeledes gældende: Fra den 16. september og frem til og med den 15. januar er der fredningsbælter ved en lang række mindre vandløb (ved få vandløb gælder fredningen frem til 1. marts), hvor udøvere af rekreativt fiskeri ikke må fiske. Den anden vigtige parameter er antallet af lystfiskere langs kysterne. En af årets to højsæsoner – den første er i det tidligste forår – går netop fra september og frem til kulden for alvor sætter ind. Chancerne for at ulovlighederne observeres er følgelig størst, når der er mange mennesker ved fiskevandet.

Figur 5. Fredningsbælte ved udmundingen af vandløb

Det er især det ulovlige garnfiskeri i perioden august - december, som er en alvorlig trussel mod fiskebestandene. I disse måneder trækker de kønsmodne havørreder i stort tal mod fødevandløbene, hvor de skal føre slægten videre. Det er almindeligt kendt, at havørrederne især trækker op i åer og bække, når der falder store mængder nedbør. Indtil de rette forhold er til stede, opholder de sig i umiddelbar nærhed af åmundingerne og bliver derfor et lettilgængeligt bytte for ulovlige garn i fredningsbælterne.

Fredningsbælterne ved vandløbene dækker et område på 500 meter på begge sider af udløbet og 600 meter ud i vandet – se figur 5. Det reelle omfang af ulovlighederne kendes af gode grunde ikke, og derfor er det ikke muligt at give et mere konkret bud på, hvor stor negativ effekt de ulovlige garn har på de danske ørredbestande. Men ved en lang række større vandløb – fx Vejle Å, Kolding Å, Liver Å, Tuse Å og Halleby Å for blot at nævne nogle få – har åmundingerne i de senere år bevisligt været spærret med ulovlige garn. I nogle tilfælde med flere hundrede meter nedgarn.

I den periode, hvor forbundets kampagne har kørt, har vi set eksempler på, at selv få ulovlige nedgarn har fanget mellem 50 og 170 ørreder. Dette antal skal ses i forhold til, at havørredbestanden i de små vandløb ofte ikke overstiger 500 individer. Selv i et så relativt stort vandløb som Tuse Å, der munder ud i bunden af Holbæk Fjord, lå den årlige opgang i perioden 1990-1997 på mellem 100 og 250 havørreder.

I vandløb med skrøbelige ørredstammer er det derfor realistisk at antage, at selv få nedgarn, der fiskes ulovligt i fredningsbæltet gennem en længere periode, kan gøre ubodelig skade på fiskebestanden. Heldigvis er det lykkedes Fiskeriinspektoratet at tage nogle af de ulovlige garnfiskere på fersk gerning, og det har givet et indblik i, hvor mange fisk og hvor store beløb, der er involveret i lovovertrædelserne

Udbredelsen af det ulovlige fiskeri

På www.ulovlige.net er der et Danmarkskort, hvor hver rapport er repræsenteret med en blå cirkel. Stort set alle kyststrækninger har fået deres blå mærker, men der er dog nogle strækninger, hvor koncentrationen af indrapporteringer er særlig stor.

Som tidligere nævnt giver indrapporteringerne dog ikke et dækkende billede, af den geografiske udbredelse af det ulovlige garnfiskeri. Ved kyster, hvor der færdes mange lystfiskere er der statistisk størst sandsynlighed for, at et ulovligt redskab vil blive opdaget. Det modsatte er tilfældet i de områder, hvor lystfiskere ikke færdes så hyppigt.

Tabel 1 viser, hvor i landet, der har været flest indrapporteringer. Bemærk, at tallene ikke er umiddelbart sammenlignelige, idet strækningerne ikke er lige lange, og de forskellige kyster ikke frekventeres lige hyppigt af lystfiskere.

Tabel 1. Antallet af garnrapporter fra udvalgte kyststrækninger.

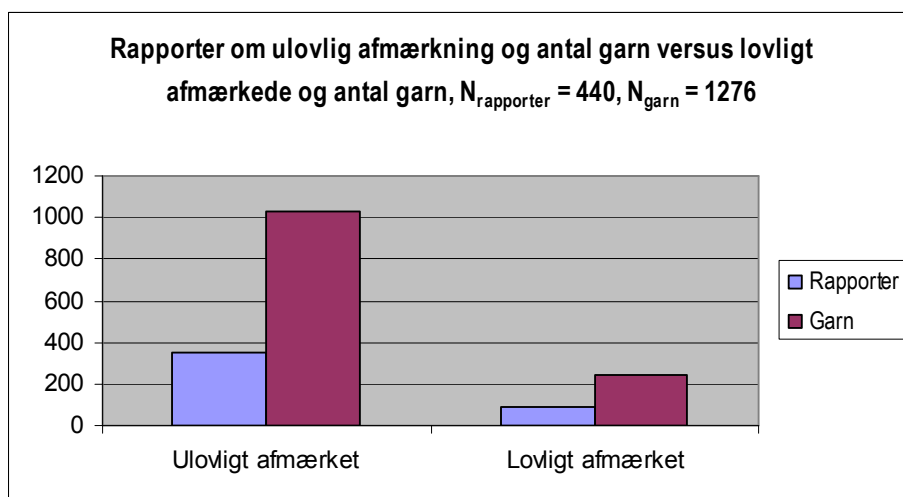
Mariager Fjord	13
Århus Bugt	17
Fra Horsens Fjord til Kolding Fjord	20
Farvandet omkring Als + Flensborg Fjord	32
Fyns storebæltskyst	16
Sjællands Storebæltskyst inkl. Reersø	100
Reersø	41
Isefjord + Roskilde Fjord	27
Stevns	18

Ulovlig afmærkning

Ud over lovgivningen, der regulerer, hvor redskaberne må sættes, er der også krav om, hvordan de skal være markeret. Det skyldes, at ikke-synlige redskaber kan være til stor fare og gene for de sejlene og andre, der færdes i eller på vandet. Redskaberne skal desuden være mærket med et såkaldt fiskerimærke, hvorpå brugerens navn og adresse samt fiskerinummer skal fremgå. Det gør det muligt for Fiskeriinspektoratet at finde frem til ejeren, og fiskerinummeret er dokumentation for at, der er betalt fritidsfiskericens.

På www.ulovlige.net registrerer vi som tidligere nævnt ikke redskaber, der ikke 100 % lever op til lovgivningen om afmærkning. Vi har kun registreret de redskaber, som ikke er markeret med bøjer og flag. I erkendelse af, at afstanden til redskaberne ofte er så stor, at det ikke er muligt at se, hvorvidt der er fiskerimærke på redskabet, indgår dette lovbrud ikke i denne opgørelse, selv om manglende betaling af fiskerilicens det efter forbundets opfattelse er et groft brud på fiskeriloven.

Figur 6. Antallet af rapporter og nedgarn med ulovlig markering samt de lovligt markerede. Der indgår i alt 440 rapporter. Ulovlig markering er her en fælles betegnelse for redskaber, som ikke er markeret med flag og bøjer.

Figur 6 viser antallet af rapporter og garn med ulovligt markerede redskaber kontra de lovligt markerede. Ud af de 440 rapporter med ulovlige nedgarn, hvor der er opgivet oplysninger om afmærkning, bryder de 348 reglerne om afmærkning. At cirka 80 % er på den forkerte side af loven er ikke overraskende. Alle 450 rapporter indgår i opgørelsen, fordi der er tale om grove brud på lovgivningen. Det ville således være ulogisk at bryde lovgivningen og bagefter markere redskaberne tydeligt med flag og bøjer og eventuelt oven i købet skrive navn og adresse på, så Fiskeriinspektoratet kan adressere en bøde til den rigtige person.

Kontrollen med det rekreative fiskeri

Kontrollen med det rekreative fiskeri i Danmark udføres fra tre Fiskeriinspektorer, der alle hører under Fiskeridirektoratet.

- Fiskeriinspektorat Nord har en afdeling i Nykøbing Mors og Frederikshavn samt lokalafdelinger i Skagen, Hirtshals, Hanstholm, og Thyborøn.
- Fiskeriinspektorat Syd har afdelinger i Randers, Fredericia og Esbjerg samt en lokalafdeling i Hvide Sande.
- Fiskeriinspektorat Øst har to afdelinger i henholdsvis Roskilde og Nexø.

Ud over kontrollen med det rekreative fiskeri, har inspektorerne blandt andet følgende opgaver: Kontrol med og registrering af erhvervs- og bierhvervsfiskernes fangster, kontrol med afgitring og fiskepassager ved opstemninger, dambrug og vandkraftværker, kontrol med det

bestandsophjælpende avls- og udsætningsarbejde samt sagsbehandling i henhold til fiskeriloven med videre.

De tre inspektorater dækker lange kyststrækninger. For eksempel har afdelingen i Fredericia ansvaret for kysterne fra Horsens Fjord i nord til Flensborg Fjord i syd samt hele Fyn, Langeland, Ærø og alle de andre øer omkring Fyn. Afdelingen i Roskilde skal kontrollere kysterne langs hele Sjælland samt Møn, Falster, Lolland og alle de øvrige øer i dette område.

Nedskæringer i kontrollen med det rekreative fiskeri

Siden 1999 er antallet af ansatte i Fiskerinspektoraterne reduceret. Dengang var der 297 personer (årsværk) ansat (Kilde: Fiskeridirektoratets Virksomhedsregnskab 1999, udgivet i maj 2000). I 2003 var antallet reduceret til 247.

På grund af såkaldte kvoteforordninger, der medførte et krav fra EU om øget opsyn med torskefiskeriet i de indre danske farvande blev der i 2004 afsat 6,5 millioner kroner og ansat 25 årsværk ekstra, således at der i 2004 var ansat 265 årsværk (Fiskeridirektoratets Virksomhedsregnskab 2003, udgivet i april 2004). Det er vigtigst at notere sig, at de 25 ekstra årsværk udelukkende blev ansat med henblik på kontrol af torskefiskeriet og således ikke kommer det rekreative fiskeri til gavn.

Antallet af årsværk er altså på kun fem år er reduceret med 32, og i 2004 beskæftiger en større del af personalet sig med erhvervsfiskeriet. Konklusionen er derfor, at kontrollen med det rekreative fiskeri de senere år er blevet stærkt nedprioriteret.

Intet tyder på, at denne nedadgående tendens stopper. Den 7. oktober 2005 underskrev Jørgen Fredsted, daværende direktør for Fiskeridirektoratet, "Resultatkontrakt for 2005-08". I kontrakten kan man læse om Fiskeridirektoratets økonomiske forudsætninger og mål for de kommende tre år.

De samlede bevillinger reduceres i den periode med 12 % fra 168,9 millioner kroner til 148,6. Lønsummen reduceres med 5 % fra 96,9 millioner til 92,3. Nedskæringerne medfører, at antallet af årsværk går fra 251 til 232 – en reduktion på yderligere 8 %. Det vil uvægerligt medføre, at kontrollen med det rekreative fiskeri atter skal reduceres.

Helt konkret betyder det, at hvor der i 1999 blev kontrolleret næsten 16.000 fritidsfiskerredskaber og udført 7.000 personkontroller (Fiskeridirektoratets Virksomhedsregnskab 1999), så er ambitionen for de kommende tre år, at der årligt skal kontrolleres 7.000 fritidsfiskerredskaber og udføres 2.900 personkontroller (Fiskeridirektoratets Resultatkontrakt for 2005-08).

Både antallet af kontrollerede redskaber og personkontroller er altså på få år reduceret med cirka 60 %. Effektivisering og en mere målrettet indsats mod det ulovlige garnfiskeri kan eventuelt kompensere for en del for de drastiske nedskæringer, men der er ingen tvivl om, at de vil kunne mærkes.

Konsekvenser af nedskæringerne

Vi har i Danmarks Sportsfiskerforbund meget stor respekt for den store indsats, der ydes af Fiskeriinspektoraterne. Vores medlemsforeninger fra hele landet melder om et godt konstruktivt samarbejde, og vi ved fra vores hyppige kontakter med inspektoraterne rundt i landet, at mange af fiskerikontrollørerne virkelig brænder for deres job og udfører det med stort engagement.

Men vi frygter, at nedskæringerne vil få meget negative konsekvenser for Fiskeriinspektoraternes muligheder for at udføre deres opgaver på tilfredsstillende vis. De vil få svært ved at lave opsøgende, præventivt arbejde, og de vil få endnu sværere ved at kunne reagere på lystfiskernes observationer.

Allerede nu, tre år før reduktionen er fuldført, er der i visse områder store frustrationer blandt lystfiskerne, når de mange dage i træk oplever, at der sættes ulovlige garn, uden at Fiskerikontrollen af ressourcemæssige årsager har mulighed for at besøge lokaliteten.

Nedskæringerne, kombineret med resultatkontraktens fokusering på antal kontrollerede redskaber og personer, vil givetvis medføre, at det bliver sværere for Fiskeriinspektoraterne at afsætte den fornødne tid til at fange ulovlige garnfiskere på fersk gerning. Som eksemplerne fra både Liver Å og Kolding Å viser, så opdages ulovlighederne ofte sidst på dagen, men garnene røgtes oftest mange timer senere. I det tidsrum skal redskaberne holdes under opsyn af Fiskeriinspektoratet, og disse timer kan belaste et i forvejen presset tidsregnskab.

Der er derfor en reel risiko for, at Fiskeriinspektoraterne fremover kun kan afsætte de fornødne ressourcer i de virkelig grelle tilfælde, mens for eksempel udøvere af fiskeri for tæt på land meget sjældent fanges på fersk gerning. Hvis ikke det relativt hyppigt lykkes at fange udøvere af disse meget grove brud på lovgivningen og derved får sendt det signal, at risikoen for at blive fanget er reel, vil omfanget af det ulovlige garnfiskeri givetvis tage til.

Det er Danmarks Sportsfiskerforbunds opfattelse, at en betydelig øget kontrol med det rekreative fiskeri er en afgørende forudsætning for at få stoppet det ulovlige garnfiskeri. Det forudsætter først og fremmest, at Fiskeriinspektoraterne tilføres de nødvendige ressourcer til at varetage denne kontrol. Der må således på finansloven afsættes de nødvendig midler til en ressourcemæssig styrkelse af kontrollen med det rekreative fiskeri.

Sanktionerne ved ulovligt fiskeri

Øget kontrol løser dog ikke alle problemer. Selv med væsentlig flere kontrolbesøg ved kysterne vil der altid kun være tale om en stikprøvekontrol, der primært har et præventivt sigte. Den åbenlyse mangel på respekt over for fiskerilovgivningen, som mange af rapporterne på www.ulovlige.net dokumenterer, skyldes derfor ikke udelukkende, at risikoen for at blive stillet til ansvar for lovbruddet er minimal, men også at sanktionerne for ulovligt fiskeri ikke virker afskrækkende.

Lovgrundlaget for sanktionerne ved ulovligt fiskeri fremgår af fiskerilovens kapitel 23. straffebestemmelserne i forhold til det rekreative fiskeri indeholder påtale, bøde og konfiskation af fiskeredskaber. I forhold til det ulovlige garnfiskeri er straffen i praksis typisk en bøde på mellem 1.000 og 2.000 kr. samt konfiskation af garnene. For mindre forseelser, hvor der måske også er tale om utilsigtede overtrædelser, kan dette være en rimelig straf. Den står imidlertid slet ikke mål med de grove og tilsigtede tilfælde af ulovligt garnfiskeri.

I den forbindelse bør straffen for den grove del af det ulovlige garnfiskeri vurderes i lyset af, at fangsterne ved dette fiskeri har et omfang, der giver en stærk formodning for, at fiskeriet sker med henblik på salg af fangsterne. I den sammenhæng udgør de nuværende bødestørrelser og værdien af de konfiskerede garn et meget beskedent beløb i forhold til værdien af fangsterne.

Det er med baggrund heri Danmarks Sportsfiskerforbunds opfattelse, at der er behov for en betydelig skærpelse med hensyn til både straffene og konfiskationsmulighederne.

Til Fødevareministeren og Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Jeg støtter Danmarks Sportsfiskerforbunds krav om, at der skal ske en ganske betydelig styrkelse af kontrollen med det rekreative fiskeri, og at der skal ske en ganske betydelig skærpelse af straffene for ulovligt fiskeri.

I et retssamfund som det danske er det simpelthen uholdbart, at man stort set risikofrit kan drive et ulovligt fiskeri, der ødelægger store naturmæssige og økonomiske værdier.

Det ulovlige fiskeri med garn og ruser langs de danske kyster og i de danske fjorde – herunder i fredningsbælterne ved vandløbenes udmundinger – har et meget omfattende og helt uacceptabelt omfang.

Det ulovlige fiskeri er fuldstændig ødelæggende for det store natur- og fiskeplejearbejde, der udføres i de danske vandløb med henblik på at genetablere selvreproducerende ørred- og laksebestande. Det er en indsats, som danske lystfiskere i høj grad bidrager til med ca. 25 millioner kr. om året samt tusindvis af frivillige arbejdstimer. Dertil kommer de store samfundsmæssige investeringer i forbedret vandkvalitet og naturgenopretning i de danske vandløb.

Det omfattende ulovlige fiskeri har klar sammenhæng med, at kontrollen med det rekreative fiskeri er helt utilstrækkelig på grund af, at Fiskeriinspektoraterne ikke har de nødvendige ressourcer. Risikoen for at blive taget i ulovligt fiskeri er dermed meget begrænset. Endvidere er sanktionerne for ulovligt fiskeri alt for ringe. Kon-fiskering af redskaber og en bøde på et par tusinde kroner har ikke nogen afskrækkende virkning i forhold til store fangster af ørreder og laks, der repræsenterer en langt større værdi.

